

[Poul Dam.]

så vil vi altså gerne være med til at gennemføre lovforslagets titel.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, man kan jo nok have lyst til at sige: Undres på, hvad jeg får at se. Man må sige om det foreliggende lovforslag om begrænsningen af skattesageres antal, at det såvel i sin form som i sit indhold er et nybrud i dansk lovgivning. I sin form er det kort, det er klart, det er let forståeligt for enhver, og med hensyn til dette finder vi det i alt fald i kristeligt folkeparti ganske anbefalelsesværdigt.

Nu tæller formen jo lidet og indholdet meget, men så sandelig også indholdet er nybrud, synes det mig i alt fald, i dansk lovgivning. Det åbner dørene mod nye horisonter, det åbner dørene mod en verden med uanede muligheder for intelligensen, for chancerytteren og så sandelig også for dem, som søger ansættelse i skatteadministrationen. Det er muligt, at forslagsstillerne fremsætter forslaget i den bedste mening og føler den almindelige retfærdighed tilgodeset i forslaget; jeg har såmænd ingen grund til at betvivle dette. Men jeg må nu engang bedømme forslaget efter min egen retfærdighedssans og ikke efter forslagsstillerens, og jeg finder det i alt fald ganske uretfærdigt, at den almindelige mand, den stabile mand, der passer sin dont, men ikke forstår sig på at bevæge sig rundt i skattelabyrinten og derfor let ubevidst laver fejl, som hurtigt og let opdages af skattemyndighederne, han skal betale efter loven, for det opdages jo hurtigt, medens den intelligente, chancerytteren, der bevæger sig let, hjemmevant og elegant i skattelabyrinten, får let spil, i alt fald med vort nuværende skattesystem, til at unddrage sig op imod 40.000 kr. i beskatning. Medmindre vi da vil ansætte mange nye folk i skattevæsenets administration, for først da har vi en mulighed for at komme igennem de mere indviklede sager til den i forslaget nævnte dato.

Kristeligt folkepartis grundholdning er respekt for mennesket, for mennesket med dets evner og dets anlæg, det, det nu fik givet, men så sandelig også for det menneskelige fællesskab også på det økonomiske område. Derfor finder vi det ganske uantageligt, at intelligenseliten hvert år den 9.

november skal have mulighed for at stoppe ubeskattede midler i lommen.

Lovforslaget er udtryk for en klar despekt for almindelig retfærdighed og fællesskab på det økonomiske område, og ud fra den vurdering ønsker vi at behandle dette forslag efter fortjeneste.

Kaj Hansen (DKP):

Den kommunistiske folketingsgruppe er tilhænger af, at skatteydernes sager behandles så hurtigt, som det nu engang er forsvarligt. I særdeleshed finder vi, at der ikke er stor grund til at gå meget grundigt til værks over for lønmodtagernes selvangivelser. Derimod vil det nok lønne sig at gå grundigt til værks over for andre grupper i samfundet.

Hvis man sætter en dato som den 8. november, ja, så er det klart, at det vil komme til at gå ud over den grundighed. Vi kender jo adskillige sager, som det har taget ganske lang tid at komme til bunds i — hvis man endnu er kommet til bunds i dem.

Det er også ganske fantastisk at tænke sig, at man foreslår, at efter den 8. november skal skattekrav op til 40.000 kr. ikke kunne gøres gældende. Det kan næppe være lønmodtagere, der er tænkt på i denne forbindelse, eftersom titusinder af lønmodtagere i dette land har 40.000 kr. og mindre i indtægt.

Hele vores skattelovgivning er gennemhullet. Tilsyneladende er hr. Glistrup og andre ikke tilfreds med, om de er kommet mere eller mindre elegant igennem disse huller, de ønsker åbenbart at bore et nyt, hvor der kan være bedre plads. Det sikkerhedsnet på 40.000 kr., som man vil spænde ud, er så stormasket, at vi under ingen omstændigheder kan medvirke.

Vi vil gerne være med til at begrænse skattesageres antal i dette land, men det bliver først og fremmest ved at lukke alle de huller, som hr. Glistrup efterhånden har gjort det til en profession at finde frem. Det er det, der er fornødent, hvis man skal nedbringe skattesageres antal. For en ordens skyld skal jeg understrege, at vi under ingen omstændigheder kan medvirke til dette lovforslag. Der kan være grund til at anføre andre ting, men vi skal jo behandle to mere af hr. Glistrups forslag, og jeg skal gemme mine yderligere bemærkninger indtil da.